

sagområder have de forskellige sekretariatschefer som ledere.

Nordisk Råds plads i samarbejdet.

Hvad angår Nordisk Råds deltagelse i samarbejdet, nævntes der intet herom fra finsk, norsk og svensk side. De danske eksperter mente derimod, at der hvert år skulle forelægges Nordisk Råd et budget over de nordiske udgifter, uden at det dog nærmere omtaltes, hvad der mentes hermed. Tillige foresloges det, at Nordisk Råd på alle samarbejdsområder skulle kunne indhente udtalelser fra rådet af ministre eller samarbejdsnævnet, og at medlemmerne af rådet og nævnet skulle have taleret i Nordisk Råd og dets organer.

Den finske handels- og industriminister, Grels Teir, der tillige var medlem af den nordiske økonomiske ministerkomité, foretog under debatten en analyse i store træk af embedsmandsforslagene om institutionerne. Han tillagde disse sidste meget stor praktisk betydning, eftersom ekspertrapporten indeholdt så få forslag til færdige løsninger. Derfor fandt han, at „effekten hos den organisation som skapas gennem Nordekavtalet kommer att avgöra, huruvida de föreslagna utredningarna skall kunna utföras inom rimlig tid och om de mål som planen uppställer skall kunna nås på den ekonomiska integrationens väg.“ Grels Teir var også inde på spørgsmålet om opførelsen af „ett gemensamt Nordens hus på en lämplig plats i Norden för att ta hand om hela administrationen i dess nuvarande form och likaså i en kommande form.“

Minister Teir fandt dog, at det var „en brist i [det finsk-svensk-norske] majoritetsforslag, att där inte har utretts Nordiska Rådets andel i den framtida samarbetsorganisationen.“ Han mindede i denne sammenhæng om, at statsministrene og rådets præsidium i fællesskab havde nedsat den såkaldte Nordiske Organisationskomité, som bl. a. havde forelagt statsminister- og præsidiemødet i Oslo i november 1968 et foreløbigt forslag til en nordisk ministerkomité med den opgave at samordne de nordiske opgaver på regeringsniveau i forhold til Nordisk Råd. Teir tilføjede, at han fandt, at Nordisk Råd „inte kan ställas helt utanför de nya samarbetsformerna.“ Derfor anså han det for naturligt, om Organisations-

komiteen fik til opgave at udarbejde et forslag om bl. a. rådets stilling, opgaver og nye organer inden for Nordek-samarbejdet.

Nordisk Råd „et nordiskt samvete“.

En række indlæg under debatten viste interessen fra både ministres og valgte medlemmers side i spørgsmålet om institutionerne og om rådets placering i samarbejdet.

Den nyvalgte præsident, Leif Cassel, sagde i sin åbningstale, at når den økonomiske union bliver virkelighed, „kommer en av Nordiska rådets centrala uppgifter vara att medverka i det fortsatta integrationsarbetet inte bara som kontrollerande och registrerande organ utan som förmedlare av initiativ, som ett pådrivande och ständigt otåligt nordiskt samvete.“

J. O. Krag om direkte parlamentarisk indflydelse.

Fhv. statsminister J. O. Krag nærede den opfattelse, at Fællesmarkedet aldrig var nået så langt i sin økonomiske integration, såfremt det ikke havde haft fælles organer, først og fremmest ministerrådet og EEC-kommissionen. „Et udvidet nordisk samarbejde vil medføre et tilsvarende behov for nordiske institutioner. Det gælder både på ministerniveau og på embedsmandsniveau. Men vi skal ikke kopiere EEC-organerne. F. eks. tror jeg ikke, at udviklingen hos os vil blive fremmet ved flertalsafgørelser. Vi skal derfor holde os til enstemmige beslutninger. At vi har brug for et nordisk embedsmands- og ekspertorgan, der kan stille forslag om samarbejdets udformning i praksis og om nye fremskridt, er imidlertid utvivlsomt. Nordisk Råd må gøres til et integreret led i dette samarbejde. Det er i overensstemmelse med nordisk tankegang at skabe en direkte parlamentarisk indflydelse.“

Bainsgaard om Nordisk Råds placering.

Den danske statsministers synspunkter lå helt på linje med dem, formanden for den danske delegation havde udtrykt: „Efter dansk opfattelse er det betydningsfuldt, at også Nordisk Råd finder en passende plads i et udvidet nordisk samarbejde. Der vil komme en skævhed ind i dette, hvis vi ikke i nogen grad forsøger at bygge på et fælles parlamentarisk grundlag. Dette vil